

Đu xuân, chùa làng nghi ngút háng trám, thián nam tín ná chen chúc nhau vào chánh đán dâng háng bái Phát.

Ngái ra ká vào ngác xuái nhá bát tán, mát ai náy đáu vui tái phán chán, y ráng cuác đái này không há đau khá lo toan.. Nháng rái, mái ngái phái cau mày nháu mát khi trông tháy mát cô gái lá lòng đang láng váng ngoài sân chùa, hát nhá ngái tá hành tinh xa lá mái xuáng thăm trái đát.

Cô gái lá lòng vì nái bát giáa đám đông do có mát sác đáp má hán, phái công nhán là tuyát thá giai nhân. Dáng cao hán mát thác báy. Tóc đen óng á phá dài xuáng láng. Nháng vòng đo lý táng. Đáy đán và tráng tráo. Gáng mát khá ái, sáng sáa. Náu không là hoa háu hoa khô, thì cũng là ngái máu tám cáng ngôi sao. Không ai có thá nhán mát bác mình trác cái Đáp bao giờ. Có đáu, chá vì cô gái đã tá chán cho mình bá trang phác quá đác đáo, quá quái gá.. Chiác váy ngán cũn cán, táng nhá không còn kiáu nào ngán hán, khoe cáp giò dài kháu gái. Chiác áo thun bó sát ôm láy thân trên bác láa, thân áo trác và thân áo sau đác lián lác vái nhau chá báng hai sái dây máng mánh vát qua hai bên bá vai tròn tráa và đáy đán. Đáp không chá vào đầu đác, nháng náu cô ta đang đáng trên sàn đán, hoác đá trên phác hoa rác rá ngoài kia. Đáng này, cô ta lá xuát hián ngay chán già lam tôn nghiêm thanh tánh mái gây nên nháng nái bát bình tá nháng ngái chung quanh. Sá phán ná, ghê sá hián rõ trên gáng mát nháng ai nhìn tháy cô gái, nháng cháa ai lên tiáng tháng thán góp ý vái con ngái lá lòng, chá mái nghe nháng lái chá trách đám tiáu nho nhá phía sau láng ngái đáp.

Mát anh huynh tráng gia đình Phát tá bác lái bên cô gái báng sá ná lác phi tháng, can đám tát bác, đáa cho cô ta mát chiác áo tràng màu lam, giáng nhá nhán:

- Chào chá, chá vui lòng mác chiác áo này vào, náu cán thì chá có thá mác luôn vá nhà, tôi rát láy làm hán hánh khi đác táng chá nhán ngày đáu năm mái!

Cô gái tròn xoe đôi mát, nhìn anh huynh tráng, rái nhìn chiác áo tràng vái vá kinh ngác, thán nhiên lác đáu..

Anh huynh tráng bác bái, giá chiác áo tràng tái, nói:

- Cháu làm ơn móc vào giùm cho. Đường đời mỗi người khó khăn, và đường đời cháu tăng nhìn thấy
đầy c mà tôi đau
đó!

Cô gái nhún chân mày lá lơi, hỏi cậu:

- Vì sao?

Anh huynh trẻ không còn tôi cháu, câu hỏi:

- Cháu còn cháu à hỏi vì sao? Nơi đây là chốn tôn nghiêm, không phải cháu búa hay sân
khẩu k ch trẻ, cho nên trang phục trên người cháu không phù hợp chút nào, rút cháu ra mà
mỗi người. Cháu thật tình không biết, hay gì b không biết?

Cô gái phì cười, mặt n c tôi tôi tuy tôi, lúc:

- Biết làm gì để v? Ai thấy cháu thì đường nhìn.

Mấy người đi chùa là Phật bái tăng, hay là đến đây để nhìn ngắm nhau? Ai tu n y cháu, hãy
đ cho tôi yên!

Anh huynh trẻ không biết phải x sao, trong lúc nh t th i đành đường đời ra đó
v i chỉ áo tràng trên tay.

Thôi may, có mặt v s trẻ b c i đường trẻ cô gái, xá dài mặt cái, cắt gi ng t n:

-A Di Đà Phật! Cặp Tôi luôn rằng mọi đời phải chúng sanh, không phân biệt giàu nghèo sang hèn, trẻ già nam... Nhưng, đời vì vậy mà xem thế nào nên thanh tịnh, tôi nên phải toái.. Đi với Bà tôi mặc áo cà sa, đi với mẹ tôi mặc áo giầy, chỉ ăn mặc như vậy mà vào chùa, có khác nào báng bệ đời giáo, xúc phạm Tam Bảo? Mong chỉ hoan hỷ mặc áo tràng vào cho...

Cô gái cười duyên dáng, hỏi:

- Thấy thấy tôi ăn mặc thế nào?

Vị tăng trẻ lúng túng:

- ... thì... rất đẹp ... không nghiêm túc kín đáo...và...

Cô gái đưa tay vuốt mái tóc, nhìn bạn ngồi cạnh cười sảng, thản nhiên nói: - Thấy tu hành mà còn chấp quá! Tâm của thấy còn đời lắm. Lúc cần của thấy chỉ có tình thân, vẫn còn vui vẻ đi u phàm tục. Tôi thấy họ, thấy nên đóng cửa nhà phố để khỏi nhìn thấy những đi u bất thanh tịnh như đàn bà!

Vị tăng trẻ xanh mặt, cúi đầu, mặt nhìn chăm chăm xuống đất, bỗng đi vào đám đông Phật tử ngoài sân... Cô gái cười nói mỉa mai, quay sang hỏi anh huynh trẻ:

- Anh có vui lòng cho tôi thỉnh thoảng của sự trì không? Tôi đang muốn đi vào vãn an ngai, và thỉnh giáo đôi đi u...

Anh huynh trẻ nhíu mày nghĩ ngợi, rồi nói:

- Đừng chui vào tình thế của thầy trò thì thôi là không nên chút nào.. Nhưng, có lẽ phải làm điều gì đây, vì tình huống oái oăm khó xử này đây, thầy có thể mời đến một người khai tâm đầu cho thầy được phải trái!

Nói rồi, anh ta mời cô gái đi theo mình, băng qua đám đông, vào phía dãy nhà sau chánh điện. Anh ta đang lái chiếc của mình căn phòng, quay sang nói với cô gái:

- Chắc vui lòng đến đây một lát, đến vào cáo bạch với thầy trò, khi nào thầy đến ý tiếp khách, tôi sẽ ra mời thầy vào. Được chứ?

- Ô-kê!

Anh huynh trưởng nhìn vai ngắn ngòm, đưa tay gõ cửa ba cái. Bên trong có tiếng vọng ra: "Ai đó? Có gì vậy?".

Anh huynh trưởng gọi:

- Bạch thầy, con là Tâm Tịnh, huynh trưởng gia đình Phật tử, có việc rất gấp cần cáo bạch với thầy!

Bên trong phòng vang lên tiếng sang:

- Tâm Tịnh đó à? Vào đi, cửa không khóa!

Anh huynh trưởng mở cửa, bước nhanh vào trong và đóng lại cánh cửa. Cô gái đến thăm thăm cửa, chờ đợi vài phút háo hức... Chừng một phút sau, cửa mở, anh huynh trưởng bước ra, nói:

- Chä đä c phép vào. Nhä giä ý giä tä mä t chút nhä!

Cô gái cä i khä y, bä c vào phòng. Mä t vä täng tuä i đä lä c tuä n đang ngä i trên chiä c phä n mun đen bóng trong tä thä kiä t già, ánh mä t sáng rä c rä i chiä u thä ng vào mä t vä khách mä i vào. Cô gái chä p tay xá ba cái, thä a:

- Bä ch thä y, con có thä c mä c xin thä y đä m giáo...

- Cä hä i. Tôi nghe.

- Bä ch thä y, con ăn mä c nhä thä này, vào chùa lä Phä t bái täng, lä i bä mä i ngä i chä trách chä trách, bä täng phê bình bä t lä i, xin hä i thä y ai đäng ai sai?

- Ai cũng đäng. Ai cũng sai.

- Bä ch thä y, ngä i phạm cä chä p đã đành, nhä ng ngä i đã xuä t gia tu hành mà vä ng mä c nhä ng chuyä n lä nghi giáo đä u đä đi bä t bä con, xin hä i thä y là đäng hay sai?

- Vä a sai, vä a đäng!

- Sao là sai? Sao là đäng?

- Sai, vì tu hành mà chä p nhä t nhä ng đä u nhä nhä t. Đäng, vì giä gä n thanh tä nh cho chä n già lam tôn nghiêm, đó là bä n phä n, là nhiä m vä phä ng sä Tam Bä o, hoä ng đä ng Chánh Pháp!

- Con tä ng nghe rä ng, ngä n cä phä p phä i bay, thä t ra cä không bay mà gió bay, thä t ra gió

chàng đường mà do Tâm cặp a con người đang đường. Phải vậy chăng?

- Thút hay! Thút hay! - Vậy, theo thút thì con ăn mứt ra sao?

- Bình thường.

- Đáng trách hay đáng khen ?

- Hợp thời trang. Hiện đại. Gần gũi. Tiệt kiệm. Nếu người mứt không hợp thời người người, không chút gì người người, không phải âu lo, thông dụng, khổ đau, xuất nhập như người người mây, thì thút là đáng khen người. Nếu mứt vào mà luôn thút bị bỏ, thút như bị mang cặp a n, mang xích xi người, không thoải mái đi đường n người thì thút là đáng thút người, tức người, chứ không đáng trách!

Cô gái cặp i khách ra đi thích thú. Sự trì hoãn cặp i ha ha, tiếng cặp i tiếng vang đường như đã rung chuyển cặp giàn ngói rong rêu cặp a tình thút. Rồi im lặng như tiếng. Cô gái cặp tiếng:

- Thút thút cao thâm, vậy như bàn thút!

- Có phải đó là mứt đích chính cặp a cô khi ghé thăm bạn ?

- ...

- Im lặng, tức đã thú như.

- ...

- Cô mang m t chút am hi u giáo lý nhà Ph t, m t chút ki n th c c b n v s Tĩnh Đ ng, c tâm c ý vào chùa đ th thách cái Tâm Đ o c a tăng ni giáo đ .. S c ý làm cho ng i khác chao đ o tâm ý chính là ác tâm, chính là đ ng r i đó!

- B ch th y, qu đúng là con đ ng. Nh ng đâu ph i th y ng i đ ng mà mình ph i đ ng theo, ph i v y không th y?

- Ph i nh quanh cô đ u là nh ng chúng sanh đang tu, còn tu, ch ch a có ai đ c đ o, ch a ai gi i thoát đ c mình!

- Ch có th y là tĩnh thôi sao?

- Vì đây là t nh th t. Tâm ng i ph i tĩnh, ph i t nh.

- Th y không trách con v chuy n ăn m c này th t sao?

- Không trách, mà còn khen. Áo qu n ch là ngo i v t. Chúng vô tri vô giác, không t i tình gì. Chúng là v t ngo i thân, không là m t b ph n c a thân th con ng i...

- Và thân th con ng i cũng ch là gi t m...

- Ch là đ t, n c, gió, l a h i t t o nên. Thân xác này còn là th bên ngoài, hu ng chi là qu n v i áo, xiêm v i y?

- Ch cái Tâm bên trong m i là quan tr ng?

- Tính đang đ u t n i y. Cho nên, n u cô đã có gan ăn m c h hang thi u th n v i vóc đ vào c a thi n, thì hãy phát huy thêm b n lĩnh mà trút b h t xiêm y gi t m ra kh i t m thân gi t m ngay n i đây đi!

- ...

- Trút b h t đi!

S tr tr quát lên. Cô gái gi t b n mình, v i qu m p xu ng, đ u d p đ t m y cái.

S l i quát:

- Trút h t. R i đi ra ngoài, d o m t vòng vãn c nh mau đi!

- B ch th y... con không dám. Con không dám .Con xin d p đ u t t i. Đ i n th y đã khai tâm đi m đ o!

... Anh huynh tr ng đang ch ngoài hành lang v i ru t nóng gan sôi, c nh đang đ ng trên t ki n b nh t.. Và r i, cánh c a t nh th t đã m toang. Cô gái l lũng đã b c ra ngoài v i v m t r ng r t i vui. L lũng h n, trên ng i cô ta đang m c m t chi c áo nh t bình c a tăng chúng. Cô gái c i chào anh huynh tr ng, b c thoăn tho t h ng v phía chánh đi n.

Anh huynh tr ng l i, b c nhón hân l i khép cánh c a t nh th t th t nh nhàng. R i anh ch p tay xa ba cái v phía bên trong cánh c a vô tri, nói:

- Qu đúng là ch có th y m i tr đ c qu s ma v ng! Anh ta th phào nh nhỡm. Đ u năm

Đề ng C a Thi n

Tác Giả: Tâm Không Vĩnh H u

Thứ Năm, 12 Tháng 3 Năm 2009 14:36

vui th t. Th t là vui.